

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 4 listopada 2013 roku wydanym w sprawie o sygn. akt II C 907/11 Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi w punkcie 1. zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda A. W. 50 023 zł z ustawowymi odsetkami od kwot:

- a) 10 100 zł od dnia 31 maja 2011 r. do dnia zapłaty;
- b) 39 923 zł od dnia 8 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty.

W punkcie 2. Sąd oddalił powództwo w pozostałej części. W punkcie 3. Sąd obciążył pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotami:

- a) 252,98 zł tytułem tymczasowo wyłożonych wydatków;
- b) 1 997 zł opłaty od rozszerzonej części powództwa.

W punkcie 4. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda 3 722 zł zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód, zaskarżając wyrok w zakresie punktu 2, w którym Sąd Rejonowy oddalił częściowo żądanie zasądzenia odsetek od kwoty 39 923 zł od dnia 31 maja 2011 r. do 7 sierpnia 2013 r. Skarżący zarzucił:

1. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia - art. 233 k.p.c. poprzez dowolną ocenę materiału dowodowego i przyjęcie, że „otrzymanie zawiadomienia o wypadku” względnie „złożenie zawiadomienia o szkodzie”,

co do żądania zapłaty kwoty 39 923 zł nastąpiło dopiero w piśmie zawierającym rozszerzenie powództwa

2. naruszenie przepisów prawa materialnego:

a) art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych poprzez jego niezastosowanie;

b) art. 481 § 1 w zw. z art. 817 § 1 k.c. poprzez jego niewłaściwą wykładnię i zasądzenie odsetek od 39 923 zł dopiero od dnia doręczenia rozszerzonego powództwa, podczas gdy pozwany pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia od całej kwoty dochodzonej przez powoda od dnia 31 maja 2011 r.

Powołując się na powyższe podstawy, powód wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie dodatkowo odsetek ustawowych od kwoty 39 923 zł od 31 maja 2011 r.

do 7 sierpnia 2013 r. Nadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację (...) S.A.

z siedzibą w S. wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi oparł swoje rozstrzygnięcie w zakresie obowiązku zapłaty odsetek na następujących ustaleniach:

W dniu 23 grudnia 2010 r. w Ł. doszło do zderzenia samochodu R. (...) nr rej. (...), którego pasażerem był powód z samochodem marki V. (...) nr rej. (...) z winy kierującej tym pojazdem, która miała zawartą umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów w pozwanym Towarzystwie. W dniu

29 kwietnia 2011 r. powód zgłosił szkodę pozwanemu. Pozwany wypłacił powodowi kwotę 23 000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz odszkodowanie: 3 990 zł opieki osób trzecich i 1 427,89 zł kosztów zakupu leków i sprzęty.

Pozwem z dnia 25 listopada 2011 r. A. W. domagał się zasądzenia kwoty 10 100 zł z odsetkami ustawowymi od 31 maja 2011 r. do dnia zapłaty. Pismem złożonym na rozprawie w dniu 7 sierpnia 2013 r. rozszerzył powództwo do kwoty 50 023 zł z odsetkami ustawowymi od 31 maja 2011 r. do dnia zapłaty, w tym 43 000 zł zadośćuczynienia, 5 130 zł kosztów pomocy osób trzecich i 1 893 zł odszkodowania za konsultacje, rehabilitację, rower rehabilitacyjny, badania.

W postępowaniu przed Sądem Rejonowym, ostatecznie, po rozszerzeniu powództwa, dochodził zapłaty 43 000 zł zadośćuczynienia, 5 130 zł kosztów pomocy osób trzecich i 1 893 zł odszkodowania za konsultacje, rehabilitację, rower rehabilitacyjny, badania.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy zasądził odsetki na podstawie art. 481 § 1 k.c. oraz 817 § 1 k.c., wskazując, iż kwotę żadaną w pozwie Sąd zasądził z odsetkami ustawowymi od dnia 31 maja 2011 r. biorąc pod uwagę datę zgłoszenia szkody i 30-sto dniowy termin spełnienia świadczenia. W zakresie kwoty, o jaką rozszerzono powództwo Sąd zasądził odsetki od dnia następnego po doręczeniu odpisu pisma pełnomocnika pozwanego na podstawie art. 455 k.c.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja jest częściowo zasadna, co skutkowało zmianą skarżonego orzeczenia.

Ustalenia Sądu Rejonowego należało uzupełnić o następującą okoliczność: powód przed wytoczeniem powództwa, pismem z dnia 29 kwietnia 2011 roku domagał się od pozwanego zapłaty 75 000 zł zadośćuczynienia i 5 000 zł odszkodowania za koszty leczenia i opieki osób trzecich. (bezsporne, a nadto kopia pisma – k. 148)

Wobec sformułowania przez skarżącego zarzutu naruszenia przepisów postępowania, należało odnieść się do niego w pierwszej kolejności, gdyż wnioski w tym zakresie z istoty swej determinują rozważania co do pozostałych zarzutów apelacyjnych, bowiem jedynie nieobarczone błędem ustalenia faktyczne, będące wynikiem należyście przeprowadzonego postępowania, mogą być podstawą oceny prawidłowości kwestionowanego rozstrzygnięcia w kontekście twierdzeń o naruszeniu przepisów prawa materialnego. Powód zarzucił naruszenie przez Sąd Rejonowy art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, że żądanie zapłaty kwoty 39 923 zł nastąpiło dopiero w piśmie zawierającym rozszerzenie powództwa. Z ustaleń poczynionych przez Sąd Okręgowy wynika, iż powód przed wytoczeniem powództwa domagał się od pozwanego zapłaty 75 000 zł zadośćuczynienia i 5 000 zł odszkodowania za koszty leczenia i opieki osób trzecich, co nie było przez stronę pozwaną kwestionowane, a nadto wynika z kopii wyżej powołanego pisma. Sąd Rejonowy w uzasadnieniu skarżonego wyroku w ogóle nie odniósł się do wskazanej okoliczności, co uzasadnia naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. z uwagi na brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego.

W konsekwencji skutkowało to naruszeniem art. 481 § 1 i § 2 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych poprzez przyjęcie błędnej daty naliczania odsetek od kwot objętych wezwaniem z dnia 29 kwietnia 2011 roku.

Wobec powyższego, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie 1. w ten sposób, że zasądził na rzecz powoda: kwotę 48 000 zł (tj. całe żądane pozwem zadośćuczynienie – 43.000 zł i 5.000 zł odszkodowania) z ustawowymi odsetkami od 31 maja 2011 r. do dnia zapłaty, zaś kwotę 2 023 zł (odszkodowanie przekraczające 5.000 zł) – z ustawowymi odsetkami od dnia 8 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty. Do zapłaty kwoty 75 000 zł zadośćuczynienia (w której mieści się kwota 43.000 zł dochodzona pozwem) oraz 5 000 zł odszkodowania powód wezwał bowiem pozwanego jeszcze przed wytoczeniem powództwa – tj. pismem z dnia 29 kwietnia 2011 roku, a z wyżej powołanego przepisu ustawy o ubezpieczeniach

obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych wynika, iż roszczenie winno być zaspokojone przez ubezpieczyciela w terminie 30 dni od zgłoszenia szkody. Czyli w niniejszej sprawie termin płatności należności na rzecz powoda upływał w dniu 29 maja 2011 roku, a co za tym idzie żądanie odsetek od 31 maja 2011 roku było uzasadnione. Co do pozostałej żądanej kwoty odszkodowania (ponad 5.000 zł - nie objętej wezwaniem przedsądowym), odsetki należało zasądzić od dnia następnego po doręczeniu pełnomocnikowi pozwanego pisma zawierającego rozszerzenia powództwa – tak jak uczynił to Sąd I instancji i w tym zakresie apelacja podlegała oddaleniu.

Na podstawie art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy, zasądził na rzecz powoda kwotę 1 769 zł, w tym 569 zł opłaty sądowej od zażalenia i 1200 zł kosztów zastępstwa procesowego przyjmując za podstawę zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania odwoławczego. O wysokości wynagrodzenia pełnomocnika orzeczono na podstawie § 13 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia

28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. nr 163, poz. 1348 ze zm.).